

Harmáček a Málek z HarMálek Orchestru

„Těšíme se, až přiložíme nátrubky a vytrobíme si hlavy“

TEXT: MILAN BÁTOR

Originální uskupení, které se rozhodlo inovovat českou dechovkovou tradici a přiblížit ji v moderním, dravém a mladistvém provedení. HarMálek Orchestr vznikl v roce 2016 a je složen z profesionálních muzikantů hrajících napříč žánry. Nedávno na sebe HarMálek Orchestr upozornil živou nahrávkou Session from Sono Records. K rozhovoru jsme si pozvali zakladatele orchestru Jakuba Maška a Petra Harmáčka.

Proč jste iniciovali vznik HarMálek Orchestru? Chybělo vám něco podobného na české hudební scéně?

Harmy: Jako kluci jsme chodili v zuškách do dechovek a byly to naše první kapely. Vytvořili jsme si k tomu blízký vztah a pak šli na konzervatoře, kde jsme se jako kapela všichni vzájemně poznali. Postupem času jsme působili každý v nějaké kapele, až jsme si po nabraných zkušenostech i ze zahraničí řekli, proč se nevrátit ke kořenům. Poohlédli jsme se po okolí a zjistili, že v zahraničí šla všeobecně dechová hudba kupředu s trendy. Lidé nějak pochopili, že chtějí živější, harmonicky barevnější muziku řízlou prvky world music, diska, funku, hip hopu atd. A to byl přesně ten důvod, proč HarMálek vznikl. Chceme dechovku opět vrátit do popředí pozornosti všem vrstvám společnosti, nejen pamětníkům dob minulých.

Málek: No, debat u piva o tom, jak posunout českou dechovku dál, jsme s kluky měli opravdu dost. Nakonec nezůstalo

jen u hospodských řečí, hecli jsme se, a tak vznikl HarMálek Orchestr.

Bylo jednodušší postavit novou kapelu po zkušenostech ze Sexy Dancers, Top Dream Company či Pražské komorní filharmonie?

Málek: V našem případě to bylo absolutně jednoduché, protože se s kluky známe ze studií na konzervatořích, z místních pražských pivnic a hudebních klubů. Jediná možnost, jak si se všemi přáteli srdcaři dechaři zahrát společně, byla vytvořit novou českou dechovku (dechovou kapelu).

Harmy: Na druhou stranu, pokud stavíš velkou kapelu, úplně novou, tak to není nikdy sranda. Je to parta osobností, každý má svoji originální duši, každý je trochu jiný a ty jako lídr kapely musíš namíchat od začátku strašně dobrý koktejl, aby ze sebe všichni na pódiu vydali jen to nejkrásnější a nejlepší.

Foto: Áron Orbók

Název orchestru vypadá jako odvozenina vašich přezdivek. Hledali jste název dlouho, nebo to byla jasná volba?

Harmy: Ano, vymyslela to moje žena na Guča Trumpet Festivalu v Srbsku, kde jsme se po telefonu odhodlali spojit na dálku s Málkem a udělat něco šíleného – dechovku. (smích)

Málek: Jojo. V Guče mají super rakiji a v Srbsku mají holky nejhezčí vlasy.

Znamená to, že vaše role v kapele jsou rovnocenné? Jak to vlastně máte rozdělené?

Harmy: Nikoliv, 90 % honoráře mám já, devět Málek a zbytek doprava. Kluci z kapely nám platí za to, že můžou v dnešní době hrát. (smích)

Málek: Samozřejmě z těch 9 % musím posílat 4 % na spojení a k tomu se rok nehraje, tak bůhví co bude.

Nedávno jste na YouTube zavěsili Session from Sono Records. Nahrávka vypadá jako regulérní živé album. Můžeme ji považovat za oficiální debut HarMálek Orchestru?

Harmy: Tato session vznikla v důsledku toho, že jsme chtěli uspořádat tradiční koncert v Praze pro naše kamarády. Ovšem věc, kterou ani nevyslovuji, nám to zhatila. My měli nazkoušeno, vše připravené, tak jsme hledali náhradní řešení a napadlo nás toto. Nechtěli jsme dělat stream, protože s tím v rámci ostatních projektů nemám dobré zkušenosti, co se týče kvality přenosu. O Sonu vím to, že tam sedí Milan Cimfe, který je sakra dobrý chlapík, a Sono je skvělý prostor přesně na naši kapelu. Takže volba byla jasná.

Málek: Já si myslím, že ano. Je paradoxem, že v Česku nás široká veřejnost de facto moc nezná, ačkoliv už máme

bohaté zahraniční zkušenosti. Pravidelně koncertujeme v Polsku, Maďarsku, kde jsme mimo jiné vystupovali na festivalu Sziget. Jedním z největších hudebních zážitků HarMálek Orchestru bylo ale vystoupení na festivalu Sabor trubača, který se každoročně koná v srbské vesničce Guča, kde vznikl i náš název, jak jsme již uvedli. Je to jeden z největších festivalů dechové hudby na světě. A my měli tu čest, že jsme na něm vystoupili jako vůbec první česká kapela za jeho téměř šedesátiletou historii. Na letošní odložený jubilejní 60. ročník festivalu jsme už také dostali oficiální pozvánku od pořadatele. Takže jedeeeee!!!

Obsahem Live session from Sono Records jsou vaše autorské i převzaté skladby. Jak vznikají ty vlastní? Jsou dílem jednotlivce, kolektivním výtvořem nebo používáte oba přístupy?

Harmy: Většina je autorských, ale také jsme se třeba nechali inspirovat Bobanem Markovićem nebo skladbou Ej Poljana od Miloše Machka, kterou jsem hrál už jako malý kluk v dechovce. Nějak jsem cítil potřebu do toho vložit osobní nostalgii.

Málek: Autorem je převážně Harmy a náš trombonista Jan Jirucha.

Ve vašich skladbách se projektují vaše příběhy, které psal sám život. To dosvědčují skladby jako Divoký kůň a další. V té jsem postřehl i Chačaturjanův Šavlový tanec.

Harmy: Ta je právě od Bobana Markoviče ze Srbska a přišlo nám, že totálně vystihuje zdejší atmosféru, která je nezapomenutelná.

od začátku jasné, že to bude Lichoprđ. Mluvili jsme dlouho o tom, udělat nějaký lichý rytmus, ale musíme mít koule, pěkně přděť odspodu...

Málek: Co víc dodat...

Petře, ty v jedné písni zpíváš. Vyhovuje ti tato role? Uvažujete do budoucna o nějaké spolupráci?

Harmy: Ano, zpívám. Už na začátku jsme si řekli, že zpěváky do kapely tahat nebudeme. Pojali jsme to jako naši dechovku, takže když přijde zpívaná, tak si ji dáme ve své režii. Třeba teď se klube nová věc v hiphopovém kabátě, kde bude rapovat náš trombonista Jan Jirucha, a to se pak začnou dít věci... Jinak spolupráci se nebráníme, ale musí dávat smysl a zapadat do našich srdcí.

Harmy: Jak už jsem zmiňoval, tak Boban Marković, Miloš Machek, zbytek jsou naše skladby.

Málek: Ještě také lamentujeme nad aranží písničky Je to fajn z filmu Kouř.

Jak se vám v Sono Records nahrávalo? Byla to příjemná zkušenost?

Harmy: Bylo to strašně rychlé, uteklo to. Ale už jsem říkal, ten prostor je magický, paráda.

Málek: Pro mě to byl ohromný zážitek a první zkušenost v Sono Records. Respekt a nadšení z tak velmi intenzivní energie, co sálá z tohoto prostoru, se nedají ani popsat, stejně jako poznání s mistrem zvuku Milanem Cimfem. Nutno zmínit, že mastering Live se-

HarMálek v Sono studiu, foto: Áron Orbók

Málek: Ano, Boban Marković se nám moc líbí a docela nás ovlivnil, a proto děláme často naše výpady na Guču.

Když už jsme u příběhů, můžete nám odkrýt pozadí skladby Lichoprđ? Všiml jsem si, že je nejpopulárnějším číslem vašeho nového setu, a patrně to nebude jen tím názvem...

Harmy: No tu, když jsem psal, tak bylo

Málek: Uvažujeme, Petr nastupuje k paní Peckové na konzervatoř a přihlášky do SuperStar jsou podány. (smích)

Live session from Sono Records obsahuje také písničky vašich oblíbených autorů a kolegů z jiných stáťů. Které byste rádi vypíchli jako srdeční záležitosti? Vybírali jste je s ohledem na celkovou dramaturgii podle nějakého klíče?

session from Sono Records dělal pan Pavel Karlík.

Zaujal mne jeden slovní obrat: mluvit sprostě skrze trumpetu. Jak se dá poznat, že muzikant mluví sprostě skrze trumpetu?

Harmy: Tak záleží, kdo na ni hraje. Ono když řekne někdo sprosté slovo nevyrazně, tak se to vlastně tváří jako slušné slovo. Na druhou stranu, když řekneš

Pojali jsme to jako naši dechovku, takže když přijde zpívaná, tak si ji dáme ve své režii. Třeba teď se klube nová věc v hiphopovém kabátě, kde bude rapovat náš trombonista Jan Jirucha, a to se pak začnou dít věci...

Foto: Áron Orbók

slušné slovo od srdce pořádně nahlas, tak se může prchlívat povaha urazit a všude tě pomluví...

Málek: To je nejlepší nechat na samotných posluchačích (smích), vzniká tam určitá napětí a prostor pro bujnou představivost každé ojedinelé hudební duše.

Říkáte, že se ničeho nebojíte a jste všemu otevření, ale přitom se snažíte zachovat identitu Česka. V čem můžeme tu „českou identitu“ slyšet? Vaše muzika mi spíše než česky zní ryze balkánsky...

Harmy: Tak tohle je strašně dlouhá etapa. My jsme tady u nás naučení většinou na polky a valčíky. Jsou samozřejmě krásné a úžasně zahráné. Ale k tomu, aby ses dostal dál a mohl to posunout, musíš postupně zapracovávat další vlivy, nějak to obohatit. Nám je nejbližší Balkán, je to energická, nadšená hudba,

kteřá vyjadřuje obrovskou emoci, a tu chceme vnášet do naší muziky. Některé skladby vznikly, když jsem cestoval právě tam. Projel jsem ho křížem krážem, takže to nemůže zůstat bez následků. Ovšem to není to, na čem chceme stavět. Připravujeme nové album, tentokrát studiové, a tam už pustíme více jiných stylů, které srší energií...

Málek: Spíš bych řekl, že naší inspirací (když už mluvit o naší muzice a Balkánu) je energie předaná do nástrojů, to je to, co si myslím, že nás velmi oslovilo a ovlivnilo. Jinak bych Balkán bral spíš jako životní styl, on každý region je přece jen hudebně výrazně jiný, např. Rumunsko má Fanfare Ciocărlia, Srbsko Bobana Markoviče, Severní Makedonie Kočani Orkestar atd. Mě osobně oslovují i další evropské dechové kapely, např. LaBrassBanda, Meute a další. Na podporu zachování identity Česka jsme

nedávno založili i spolek, HarMálek – pražský spolek pro inovaci české dechovky, z. s., kde je jedním z členů i naše manažerka pro zahraničí Lucie Orbók.

Co plánujete v následujících měsících? Víte, že plánování je v současnosti dost kontraproduktivní a marné, ale přesto... Co byste rádi s HarMálek Orchestrem absolvovali?

Harmy: Brzy vyjde klip ze studia, což bude takový dovětek ze Sona, a poté se vrhneme na nové album.

Málek: Ano, a co se týče koncertů, ty znovu poctivě plánujeme a uvidíme, jak nám situace dovolí koncertovat. Rozjednány jsou už nějaké koncerty v Polsku a také 60. ročník festivalu Sabor trubača v Guče. Upřímně, už se těšíme, až opustíme ženy našich srdcí, přiložíme nátrubky ke rtům a vytroubíme si hlavy. ☑